

4. Τέταρτον, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 101 ΣΛΕΕ, στο άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ και στο άρθρο 8 της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τις αεροπορικές μεταφορές, καθόσον χαρακτηρίζει, χωρίς κατάλληλη ανάλυση, τις εκτός ΕΟΧ επαφές, τις επαφές που έλαβαν χώρα στο πλαίσιο της επονομαζόμενης Συμμαχίας WOW (συμμαχία μεταξύ των Japan Airlines Cargo, Lufthansa Cargo, SAS Cargo και Singapore Airlines Cargo) και τις σχετικές με τις προμήθειες επί των προσθέτων τελών επαφές ως μέρος της ίδιας ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως, η οποία αφορά επαφές μεταξύ ανταγωνιστών σε επιτελικό επίπεδο.
5. Πέμπτον, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 101 ΣΛΕΕ και στο άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, καθόσον στηρίζεται στην παραδοχή ότι οι εκτός ΕΟΧ επαφές μεταξύ ανταγωνιστών συνιστούν παραβάσεις του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ. Κατά τις προσφεύγουσες, οι συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές με αντικείμενο τις υπηρεσίες αεροπορικής μεταφοράς φορτίων επιστροφής σε αερολιμένες του ΕΟΧ δεν περιορίζουν τον εντός του ΕΟΧ ανταγωνισμό και δεν θίγουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εφαρμόζει εσφαλμένο νομικό κριτήριο κατά την εξέταση του ζητήματος αν οι κυβερνητικές παρεμβάσεις σε ορισμένα από τα κράτη μέλη που αφορά η υπόθεση καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 31ης Μαΐου 2017 — Cathay Pacific Airways κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-343/17)

(2017/C 239/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cathay Pacific Airways Ltd (Χονγκ Κονγκ, Κίνα) (εκπρόσωποι: R. Kreisberger και N. Grubeck, Barristers, M. Rees, Solicitor, και E. Estellon, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, κατά το μέτρο που την αφορούν, όλες τις διαπιστώσεις περί παραβάσεως οι οποίες περιέχονται στο άρθρο 1, παράγραφοι 1 έως 4, της αποφάσεως C(2017) 1742 τελικό της Επιτροπής της 17ης Μαρτίου 2017 σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ και του άρθρου 8 της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τις αεροπορικές μεταφορές (Υπόθεση ΑΤ.39258 — Αεροπορικές μεταφορές φορτίου)
- να ακυρώσει το άρθρο 3 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά το μέτρο που με το άρθρο αυτό της επιβλήθηκε πρόστιμο ύψους 57 120 000 ευρώ ή, επικουρικώς, να μειώσει το ύψος του προστίμου, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικό και/ή πραγματικό σφάλμα, και/ή δεν συμμορφώθηκε προς τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει στο πλαίσιο της αποδείξεως, καθόσον συμπεριέλαβε την προσφεύγουσα στο άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 4, του διατακτικού της προσβαλλομένης αποφάσεως και έκρινε ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε στη φερόμενη ως ενιαία και διαρκή παράβαση.
  - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν υφίσταται νομική βάση για να της καταλογιστούν οι τελεσθείσες εντός της Ένωσης παραβάσεις.
  - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει περαιτέρω ότι δεν συντρέχει ούτε επαρκές πραγματικό έρεισμα για να συμπεριληφθεί στις τελεσθείσες εντός της Ένωσης παραβάσεις.
  - Η προσφεύγουσα διατείνεται επίσης ότι η επίκληση νέας αιτιολογίας εκ μέρους της Επιτροπής συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας.

- Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή, συμπεριλαμβάνοντας παρανόμως την προσφεύγουσα στο άρθρο 1, παράγραφοι 1 έως 4, αντιφάσκει, με συνέπεια να είναι αδύνατο να αποδείξει ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε στη φερόμενη ως ενιαία και διαρκή παράβαση.
2. Δεύτερον, ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας δεύτερη απόφαση κατά της προσφεύγουσας, με την οποία της καταλογίζει νέα πραγματικά περιστατικά προς στοιχειοθέτηση παραβάσεως, ενήργησε αντίθετα τόσο προς το άρθρο 25 του κανονισμού 1/2003 όσο και προς τις αρχές της ασφάλειας δικαίου, της δικαιοσύνης και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης.
3. Τρίτον, ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμο ότι η προσφεύγουσα έφερε ευθύνη λόγω συμμετοχής της στη φερόμενη ως ενιαία και διαρκή παράβαση.
- Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν εξέτασε ειδικώς την περίπτωση της προσφεύγουσας ούτε διαπίστωσε ότι συνέτρεχαν πράγματι, ως προς την προσφεύγουσα, τα επιμέρους στοιχεία που συνθέτουν την ενιαία και διαρκή παράβαση.
- Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε την ύπαρξη συνολικού σχεδίου προς επίτευξη κοινού σκοπού.
- Επιπλέον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η προσφεύγουσα μετείχε, ή είχε την απαιτούμενη πρόθεση συμμετοχής, στην ενιαία και διαρκή παράβαση.
- Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι η ίδια τελούσε εν γνώσει της ως άνω παραβάσεως.
4. Τέταρτον, ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς τη διαπίστωσή της ότι η προσφεύγουσα συμμετείχε στη φερόμενη ως ενιαία και διαρκή παράβαση.
5. Πέμπτον, ότι η Επιτροπή κακώς στηρίχθηκε στις δραστηριότητες της προσφεύγουσας σε εδάφη όπου ισχύει το δικαίο τρίτης χώρας προς απόδειξη της συμμετοχής της στη φερόμενη ως διαρκή και ενιαία παράβαση, χωρίς μάλιστα ουδεμία αιτιολογία συναφώς.
- Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το βάρος αποδείξεως το οποίο έφερε, όσον αφορά τη συμπεριφορά της προσφεύγουσας στο Χονγκ Κονγκ και/ή δεν αιτιολόγησε επαρκώς το σημείο αυτό.
- Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι οι δραστηριότητές της στο Χονγκ Κονγκ αποσκοπούσαν στην επέλευση αποτελέσματος αντίθετου προς τους κανόνες του ανταγωνισμού.
- Επίσης, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η υποβολή συλλογικών αιτήσεων ήταν υποχρεωτική κατά το δικαίο του Χονγκ Κονγκ.
- Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση των αρχών της αβροφροσύνης και της μη επεμβάσεως.
6. Έκτον, ότι η Επιτροπή δεν είχε εδαφική αρμοδιότητα να εφαρμόσει το άρθρο 101 ΣΛΕΕ σε δραστηριότητες σχετικές με πτήσεις επιστροφής, όπως είναι, για παράδειγμα, οι υπηρεσίες αεροπορικής μεταφοράς φορτίων από τρίτες χώρες στην Ευρώπη.
7. Έβδομον, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομικό σφάλμα κατά τον υπολογισμό του προστίμου που επέβαλε στην προσφεύγουσα.

Προσφυγή της 31ης Μαΐου 2017 — Latam Airlines Group και Lan Cargo κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-344/17)

(2017/C 239/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Latam Airlines Group SA (Σαντιάγο, Χιλή), Lan Cargo SA (Σαντιάγο) (εκπρόσωποι: B. Hartnett, Barrister, O. Geiss, δικηγόρος, και W. Sparks, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή